Administratīvā pārkāpuma lieta Nr.15550006535825

Lietvedības Nr.1A/25/865/26

Rīgas pilsētas tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 20.novembrī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese K.Kraveca

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /Persona A/ sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka Nikolaja Orlova 2025.gada 6.marta lēmumu Nr.15550006535825-2.

Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 9.februārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Pārdaugavas pārvaldes Kārtības policijas biroja Reaģēšanas nodaļas inspektors /Persona C/ (turpmāk – Amatpersona) uz amatpersonas iniciatīvas pamata pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu Nr.15550006535825-1 (turpmāk – Amatpersonas lēmums) par to, ka 2025.gada 9.februārī, plkst.09.57, vadītājs /Persona A/ vadīja transportlīdzekli VW Tuareg, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) Rīgā, pa Kalnciema ielu no Dreiliņu ielas puses un krustojumā ar Melnsila ielu, iebrauca un šķērsoja to, kad luksoforā deg sarkanais aizliedzošais signāls, tādejādi pārkāpjot Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumi Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – CSN) 45.4 apakšpunkta prasības, par ko atbildība paredzētaCeļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 52.panta pirmajā daļā.

Vienlaicīgi ar lēmumu /Persona A/ atzīts par pie atbildības saucamo personu un piemērots administratīvais sods – naudas sods 6 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 30 EUR.

[2] Par Amatpersonas lēmumu /Persona A/ iesniedza sūdzību augstākai amatpersonai.

[3] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka Nikolaja Orlova (turpmāk – Iestāde) 2025.gada 6.marta lēmumu Nr.15550006535825-2 (turpmāk – Iestādes lēmums) Amatpersonas lēmums atstāts negrozīts, bet /Persona A/ sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmums pamatots ar šādiem apstākļiem:

[3.1] Iestāde secina, ka sagatavojot lēmumu, Amatpersonas lēmumā radusies pārrakstīšanās kļūda, kļūdaini norādīts, ka pārkāpums izdarīts krustojumā ar Melnisa ielu, nevis Melnsila ielu. Ņemot vērā, ka pārrakstīšanās kļūda neietekmē Iestādes lēmumu pēc būtības, uzskatāms, ka pārrakstīšanās kļūda ir izlabota, pamatojoties uz Administratīvā atbildības likuma (turpmāk – AAL) 160.pantu.

[3.2] Izvērtējot Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpu un mobilitātes departamenta sniegto informāciju, kopsakarā ar lietā esošo videoierakstā redzamo, Iestāde konstatē, ka Transportlīdzeklis Kalnciema un Melnsila ielu krustojumu šķērsoja pie aizliedzošā sarkanā signāla. Sarkanais signāls dega apmēram divas sekundes pirms Transportlīdzeklis pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis iedegoties aizliedzošajam signālam (Stop līnijai), luksofora objektam, iebrauca krustojumā un nogriezās uz Melnsila ielu, kaut Transportlīdzekļa vadītājam bija reāla iespēja saskaņā ar CSN prasībām apstāties vietā, kur jāaptur transportlīdzeklis iedegoties aizliedzošajam signālam.

[3.2] Iestāde nekonstatēja faktus, kas apliecinātu, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu un piemērot sodu. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, konstatēti netika.

[4] Par Iestādes lēmumu /Persona A/ (turpmāk – Iesniedzējs) iesniedza sūdzību tiesā, kurā, lūdz tiesu atcelt Iestādes lēmumu un administratīvā pārkāpuma procesu izbeigt.

Sūdzība pamatota ar sekojošiem apstākļiem:

[4.1] Iestādes lēmums balstīts no pretēji braucošas policijas automašīnas veiktā videoieraksta. Uzskata, ka minētais videoieraksts nav pietiekams pierādījums, jo tas veikts no pretējā braukšanas virziena, kurā nevar redzēt braukšanas virziena luksofora signālu. Tāpat arī Iestādes lēmumā norādīts uz kļūdainiem policijas aprēķiniem par attālumiem līdz krustojumam brīdī, kad ieslēdzās sarkanais signāls.

Neskatoties uz to, ka policija detalizēti izvērtēja argumentu par pierādījumu nepietiekamību, Iestāde tomēr balstījās tikai uz netiešu pierādījumu par luksofora sinhronitāti. Iestāde nav sniegusi tiešus pierādījumus, ka tieši Iesniedzēja virzienā dega aizliedzošais sarkanais signāls.

[4.2] Norāda, ka Iestāde pieļāvusi kļūdu aprēķinos, norādot nepareizu attālumu no krustojuma brīdī, kad ieslēdzās sarkanais signāls, kļūdaini summējot laiku no dzeltenā signāla ieslēgšanās. Proti, kļūdains ir 83 metru attālums brīdī, kad ieslēdzās sarkanais signāls. Kļūdaini piemērots kopējais 6 sekunžu intervālu (4s dzeltenais + 2s sarkanais) tieši sarkanā signāla iedegšanās brīdim. Faktiskais attālums brīdī, kad iedegās sarkanais signāls, ir ievērojami mazāks – apmēram 27,8 metri.

[4.3] Norāda, ka Iestāde savu nostāju pamato tikai ar teorētisku atzinumu par luksoforu sinhronitāti, kas negarantē, ka konkrētajā dienā luksofors darbojās nevainojami. Lēmumā nav ņemts vērā vadītāja reakcijas laiks, kas ietekmē objektīvo iespēju apstāties. Pārrakstīšanās kļūda Amatpersonas lēmumā norāda, uz iespējamu paviršību lietas izskatīšanā. Iestāde netika vērtējusi gājēju kustību, kas varētu liecināt par to, ka iesniedzējs jau bija droši šķērsojis krustojumu, pirms gājējiem ieslēdzās zaļais signāls.

[5] Papildus lūgumi vai paskaidrojumi lietā iesniegti netika. Noraidījums tiesnesei netika pieteikts.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļu, atzīst, ka Iesniedzēja sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[7] AAL 5.pants noteic, ka administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldību saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

AAL 48.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma procesā tiesa (tiesnesis) kontrolē administratīvā pārkāpuma procesa ietvaros pieņemto nolēmumu tiesiskumu un pamatotību.

Saskaņā ar AAL 178.pantu, administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[8] CSN 45.4.apakšpunkts noteic, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti.

CSL 52.panta pirmā daļa noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam, vai par braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, piemēro naudas sodu velosipēda vai elektroskrejriteņa vadītājam no 3 līdz 14 naudas soda vienībām, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no 6 līdz 28 naudas soda vienībām.

[9] AAL 90.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā; otrā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem; trešā daļa nosaka, ka bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu ir uzskatāmas tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona.

[9.1] Izvērtējot lietā esošus pierādījumus, tiesa secina, ka ar tiem kopumā ir pierādīts, ka Amatpersonas lēmumā norādītajā vietā un laikā Transportlīdzekļa vadītājs vadīja Transportlīdzekli, šķērsojot krustojumu, kad luksoforā dega aizliedzošais signāls – sarkanā gaisma.

No lietas materiāliem pievienotā videoieraksta konstatējams, ka luksofora dzeltenais (aizliedzošais) signāls iedegas krietnu laiku pirms Transportlīdzekļa tuvošanās krustojumam, kas Transportlīdzekļa vadītāju brīdināja par gaidāmo signālu maiņu. Taču Transportlīdzeklis neapstājas, bet gan turpina kustību pie luksofora aizliedzošā sarkanā signāla. Līdz ar ko Transportlīdzekļa vadītājs izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas kvalificēts pēc CSL 52.panta pirmās daļas

[9.2] Izvērtējot lietas materiālus un pievienoto videoierakstu, tiesa secina, ka Transportlīdzekļa vadītājam bija visas iespējas ievērot aizliedzošo (sarkano) luksofora signālu, ja ieslēdzoties luksofora dzeltenajam signālam, Transportlīdzekļa vadītājs samazinātu ātrumu.

CSN 45.4.apakšpunktā noteikts, ka sarkanais luksofora signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti. CSN 45.2.apakšpunktā noteikts, ka dzeltenais luksofora signāls aizliedz kustību, izņemot šo noteikumu 54.punktā minētos gadījumus, un brīdina par gaidāmo signālu maiņu.

Izvērtējot lietā esošus pierādījumus, tiesa nekonstatē, CSN 54.punktā minētos gadījumus, jo dzeltenais aizliedzošais signāls ieslēdzās, kad Transportlīdzeklim bija iespēja apturēt transportlīdzekli CSN 53.punktā minētajās vietā.

[9.3] Tiesa vērš Iesniedzēja uzmanību uz CSN 99.punktu, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

[10] AAL 90.panta trešā daļa paredz, ka bez papildus procesuālo darbību veikšanas par pierādījumiem ir uzskatāmās tās ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī fiksējusi amatpersona, ja vien administratīvā pārkāpuma procesā netiek pierādīts pretējais.

Izvērtējot lietā esošus pierādījumus, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi, kas pierādītu citus apstākļus, nekā tas ir norādīts Amatpersonas lēmumā un Iestādes lēmumā.

Tiesai nav pamata apšaubīt ka lieta materiālos pievienota videoierakstā piefiksēts tieši Iesniedzēja vadītais transportlīdzeklis, jo konkrētajā gadījumā situāciju uz ceļa vēroja un vērtēja policijas darbinieki, kuri pilda savus dienesta pienākumus un pievērš uzmanību situācijai uz ceļa, un kuru ikdienas darba pienākumos ietilpst arī ceļu satiksmes noteikumu kontrole, līdz ar to tiesa uzskata, ka situāciju objektīvāk novērtēt varēja tieši policijas darbinieki, kuri konkrētajā gadījumā piefiksēja sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli un to arī apturēja.

Lietā nav pierādījumu tam, ka Amatpersona būtu bijusi ieinteresēta nepamatoti sastādīt Iesniedzējam lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis. Tāpat arī tiesa nekonstatē, ka fiksējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot Amatpersonas lēmumu, policijas darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

Tiesa nekonstatē, ka fiksējot administratīvo pārkāpumu ar dienesta transportlīdzeklī esošo videokameru, kā arī sastādot Amatpersonas lēmumu, policijas darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekiem, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

[11] Tiesa atzīst par nepamatotu Iesniedzēja argumentu, ka lietā esošais videoieraksts nav pietiekams pierādījums.

Tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā situāciju uz ceļa vēroja un vērtēja arī policijas darbinieki, kuru ikdienas darba pienākumos ietilpst arī ceļu satiksmes noteikumu kontrole, kuri pilda savus dienesta pienākumus un pievērš uzmanību situācijai uz ceļa. Līdz ar to tiesa uzskata, ka situāciju objektīvāk novērtēt varēja policijas darbinieki, kā arī pārkāpuma apstākļi ir fiksēti tieši ar policijas dienesta transportlīdzekļa videoierakstu.

Tiesa uzskata, ka lietā nepastāv saprātīgas šaubas par to, ka Amatpersonas lēmumā norādītajā laikā un vietā, Iesniedzējs vadīja Transportlīdzekli un iebrauca, šķērsoja krustojumu, kad luksoforā dega aizliedzošais signāls sarkanā gaisma, neievērojot CSN 45.4 apakšpunktā noteiktās prasības, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 52.panta pirmajā daļā.

Tiesai nav pamata apšaubīt Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpu un mobilitātes departaments sniegto informāciju, ka Kalnciema ielas un Melnsila ielas krustojumā 2025.gada 9.februārī laika posmā no plkst.09:30 līdz plkst.10:30 luksoforu darbībā bojājumi nav konstatēti un 2025.gada 9.februārī no plkst.7:00 līdz 20:00 luksofora signāli Kalnciema un Melnsila ielu krustojumā darbojas sinhroni, proti, gan braucot pa Kalnciema ielu no Slokas ielas puses, gan braucot pa Kalnciema ielu no Dreiliņu ielas puses (diagrammā atzīmētais virziens V1 un V2) luksofora objektos luksofora signāli pārslēdzas vienlaicīgi. Lietā nav iesniegti pierādījumi Iesniedzēja

apgalvojumam, ka luksofors darbojās ar traucējumiem un luksofora signāli Kalnciema un Melnsila ielu krustojumā nedarbojas sinhroni.

[12] Tiesa atzīst, ka Iestāde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievērojusi sūdzības Iesniedzēja tiesības, pierādījumi novērtēti, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā. Lēmums lietā ir likumīgs un pamatots. Lietā nav neviena objektīvi pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu administratīvā pārkāpuma lietā pieņemto Iestādes lēmumu.

Kā atzīts tiesu praksē, transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības objekts, tādejādi tā vadītājam ir obligāti jāievēro visas normatīvo aktu prasības.

Savukārt CSL 19.panta trešā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina ka Iesniedzējam sods piemērots pamatoti un pārkāpēja sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu.

[13] Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādīja, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu.

Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*skat. Senāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-186/2012 10.punktu, 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-584/2013 10.punktu*).

Tas, ka Iesniedzējam ir atšķirīgs viedoklis par to, kā būtu jānovērtē lietā konstatētie apstākļi un pierādījumi, nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

[14] Ievērojot minēto un pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet sūdzības Iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224.-228.pantu tiesa,

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka Nikolaja Orlova 2025.gada 6.marta lēmumu Nr.15550006535825-2, bet /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā.